

Living the Lotus 5

Buddhism in Everyday Life 2024

VOL. 224



Risho Kosei-kai of Seattle



Living the Lotus Vol. 224 (Tháng 5 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Risho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Risho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Tâm hồn của người nhu hòa là tự do

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai



Cởi ách cho bò

Hàng năm, hễ chuyển sang khoảng thời gian này trong năm thì tôi lại chợt bồi hồi nhớ lại chuyện ngày xưa khi tôi giúp chuẩn bị cho việc cấy lúa như xới đất sau mỗi vụ canh tác hay dẫn nước vào cày bừa. Vào khoảng thời gian khi tôi học năm lớp năm, lớp sáu tiểu học (cấp tiểu học ở Nhật Bản có sáu lớp) hay lớp một, lớp hai trung học cơ sở gì đó, tôi nhớ là mình đã làm việc “dắt mũi bò” - cầm thanh xỏ mũi con bò cày ruộng để dẫn đi. Tôi cũng có cảm giác sợ hãi khi bị một con bò vớ thân hình to lớn khịt ra một tiếng khịt mũi nặng nề “Boo” nhưng con bò đó đối với chúng tôi cũng là một thành viên quan trọng trong gia đình sống cùng dưới một mái nhà. Khi lần đầu tiên đến thăm ngôi nhà chào đời của Đức Khai Tổ ở Suganuma thuộc tỉnh Niigata, tôi còn nhớ rõ như in mùi tỏa ra từ chuồng ngựa khi tôi mở cửa vào và bước một bước vào ngôi nhà tối mờ mờ.

Đối với tôi, người đã trải qua những ngày tháng sống cuộc sống như một nhà với bò hay ngựa theo cách như thế thì đoạn nói rằng “Nhu hòa là việc cởi ách cho bò” trong Kinh Tập (Sutta Nipata) – nơi tập hợp những câu nói của Đức Thích Tôn, là một thứ ấn tượng kết nối bền chặt với sự giao lưu với bò hay ngựa mà mình nuôi và tâm hồn đồng cảm được sinh ra ở đó. Cảm xúc nảy nở khi tháo dụng cụ gọi là cái ách đã thắng lên mình con bò cày ruộng ra khỏi thân thể của nó khi đã làm xong công việc đồng áng không nghi ngờ gì chính là cảm xúc uly gọi là lòng biết ơn rằng “Hôm nay mày đã làm việc chăm chỉ. Cảm ơn mày”. Điều đó được nói cô đọng lại thành một từ “nhu hòa” có ý nghĩa là “dáng vẻ dịu dàng và hiền hòa”, và tôi nghĩ rằng suy nghĩ của Đức Thích Tôn mong muốn rằng tất cả mọi người “hãy dịu dàng và hiền hòa” giống như người nông dân có lòng đồng cảm với con bò là một thành viên trong gia đình cũng lại được hàm chứa trong đoạn văn này.

Nếu rời xa khỏi sự bó buộc

Khi nhìn từ một góc độ khác nữa về việc gọi là “cởi ách” thì chúng ta được chỉ dạy một cách biểu tượng về tầm quan trọng của việc những con người chúng ta cởi bỏ những thứ trói buộc bản thân để sống đời.

Con người chúng ta – vốn có rất nhiều sự bó buộc trong tâm hồn như sự chấp trước vào sự vật sự việc hay tư hoặc – không thể có một lối sống tự do tự tại không bị bó buộc vào bất kỳ thứ gì giống như động vật hay thực vật. Khổ não cũng được sinh ra do sự bó buộc đó nhưng chắc chắn là ai cũng mong muốn rằng cho dù không thể đạt tới cảnh giới du hí tam muội giống như phật và bồ tát nhưng muốn rời xa khỏi sự bó buộc của tâm hồn dù chỉ một chút cũng được để sống qua mỗi ngày bình yên, thư thái, ít cảm giác bức bối khó chịu trong lòng.

Thiền sư Shido Munan (Chí Đạo Vô Nạn), một vị thiền tăng thời đại Edo, nói rằng “Không suy nghĩ bất kỳ điều gì là sự tập luyện của phật”, “Nên làm tất tần tật mọi thứ với thái độ giống như là chẳng suy nghĩ bất kỳ điều gì”, và có vẻ là ngay trong cuộc sống thường ngày, cho dù đối với việc gì ông cũng đều để tâm để không bị bó buộc vào nó. Có một câu chuyện như sau.

Có một ông lão giàu có kính trọng thiền sư tới mức giữ thiền sư ở lại trong am ở trong làng mà mình sống, và một ngày nọ, ông phát hiện ra con gái mình đang mang thai. Khi căn vặn cha đứa trẻ là ai thì cô con gái nói dối rằng “Là vị hòa thượng...”. Ông lão vì quá tức giận chạy ngay tới chỗ thiền sư chửi mắng xối xả một chập rồi đuổi ra khỏi làng. Nhưng không lâu sau, cô con gái thổ lộ chân tướng sự việc rằng “sợ bị cha mắng nên nghĩ rằng có lẽ chỉ cần nói vị hòa thượng được mọi người kính trọng là cha đứa trẻ là được”.

Ông lão vội vội vàng vàng đến thăm thiền sư và vừa khóc vừa xin tha lỗi. Rồi sau đó thiền sư được lưu lại trong sách vở tài liệu rằng “Cười lên một nụ thật tươi, Tẻo teo chẳng trách cho đời an nhiên”. Một người dịu dàng, từ bi và nhu hòa với tất cả mọi người và có tâm hồn không có sự bó buộc có lẽ chính là nói bản thân thiền sư Shido Munan này.

Nhân tiện, “Shido Munan (Chí Đạo Vô Nạn)” là một trong những thiền ngữ và có ý nghĩa là “Con đường đi tới sự chân thực không có việc gì khó”. Cái tên đó nói lên rằng chỉ cần một điều là miễn là không bị bó buộc vào những suy nghĩ này nọ của bản thân kiểu như tôi thích hay tôi ghét chuyện đó thì như vậy là được, và đó là con đường phật giáo.

Đức Khai Tổ đã nói về sự nhu hòa rằng “Lúc ban đầu thì chỉ cần có niềm tin rằng cứ cười tươi là mọi thứ tự khắc sẽ ổn một cách hình thức là cũng chẳng sao. Nếu ép mình phải để tâm về sự nhu hòa thì tự nhiên nó sẽ thấm vào trong tinh thần” nên chúng ta hãy vừa mong mỏi rằng mình muốn trở thành một người nhu hòa và tự do giống như phật vừa đón nhận mọi việc trên đời bằng nụ cười tươi nhất có thể nào.

(Kosei - số tháng 5 năm 2024)



Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai



Đức Khai Tổ thời niên thiếu

Đức Khai Tổ đã làm việc chăm chỉ từ thời niên thiếu. Vì thân hình to lớn nên từ năm lớp bốn tiểu học thì Người đã dẫn bò để cày ruộng với cha mình.

Tiền tiêu vật Người cũng tự kiếm bằng cách làm việc. Người đi lượm những cành cây nhỏ có thể dùng làm củi từ trên núi và tới thị trấn để bán. Rồi Người mua những cuốn sách như tiểu sử cuộc đời bằng số tiền dành dụm được để đọc.

Ngoài ra, khi còn học tiểu học thì người nghe theo lời dạy của thầy hiệu trưởng Denkichi Daikai rằng “Con hãy khấn vái các vị thần hay Đức Phật”, và Người luôn nhất định sẽ chấp tay khấn vái với Đại Nhật Như Lai ở trên đường đi học.

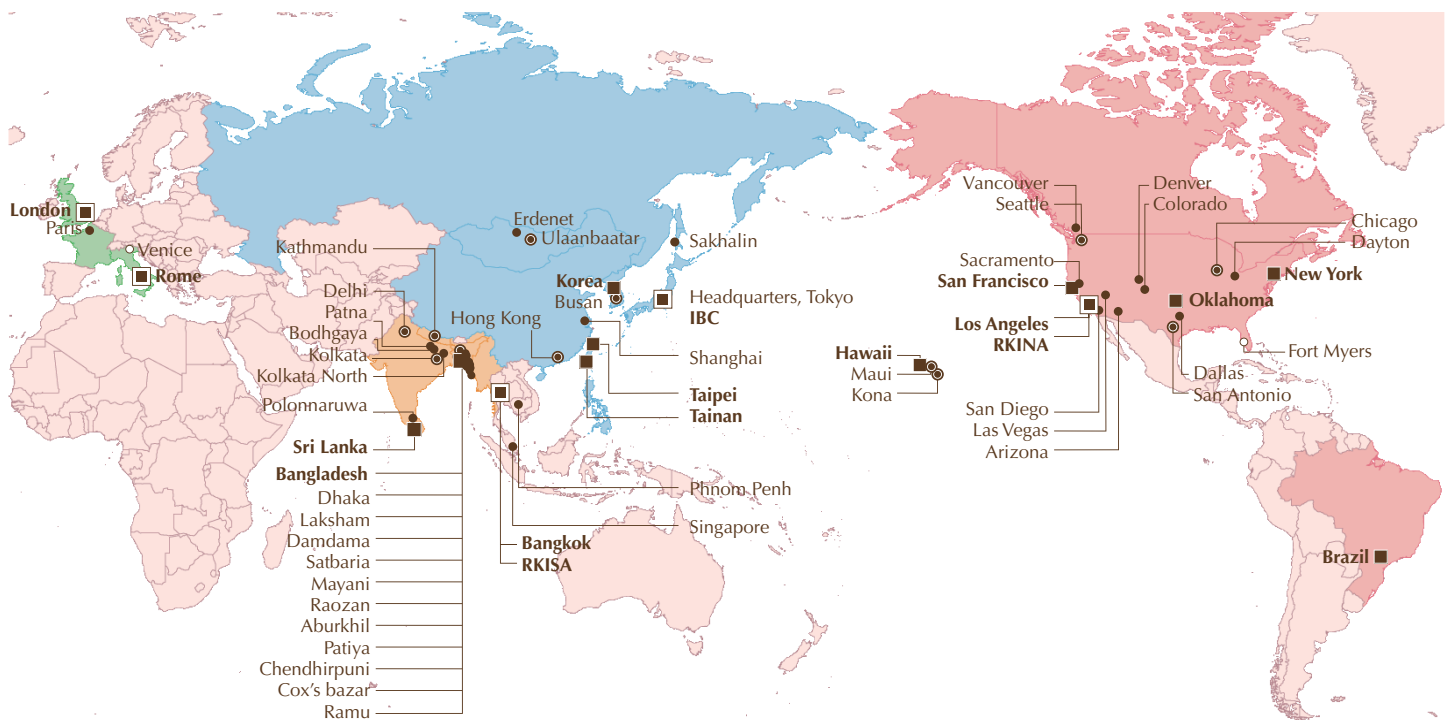


Mách nhỏ

Ở quê hương của Đức Khai Tổ Suganuma thì ngoài Đại Nhật Như Lai ra còn thờ cúng nhiều thần phật khác như Đền thờ Suwa, Quan Âm Koyasu (Koyasu Kannon, Đức Quan Âm phù hộ việc sinh đẻ và nuôi con) và Oike Benten (thờ thần Benzaiten, nữ thần tri thức, nghệ thuật và vẻ đẹp). Đức Khai Tổ thời niên thiếu cho dù là những lúc có vội vã thế nào cũng luôn chấp tay khấn vái khi đi ngang qua trước mặt thần phật.



🌸 A Global Buddhist Movement 🌸



Information about
local Dharma centers

facebook

twitter



Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp